ជំពូកទី២

កុមារមិនអាចស្តាប់ឮល្អ ត្រូវការជួយតាំងពីអាយុនៅតិច

នៅក្នុងឆ្នាំដំបូងនៃជីវិតរបស់កុមារគ្រប់រូប រួមបញ្ចូលទាំងកុមារថ្លង់ ឬមិនអាចស្តាប់ឮល្អ អាចរៀនបំណិនផ្សេងៗ ជាច្រើនបានឆាប់រហ័ស ហើយងាយស្រួលជាងពេលណាៗទាំងអស់ក្នុងជីវិតរបស់ពួកគេ។ ការអភិវឌ្ឍកាយសម្បទារបស់កុមារងាយមើលឃើញណាស់ ដំបូងពួកគេចេះវារ បន្ទាប់មកចេះដើរ និងចេះរត់។

កុមារក៏បានចាប់ផ្តើមអភិវឌ្ឍគំនិតបញ្ញាយ៉ាងឆាប់រហ័ស ទន្ទឹមពេលកើតភ្លាមអញ្ចឹងដែរ។

ខួរក្បាលទារកប្រៀបបាននឹងអេប៉ុង (ស្រូបទឹក) ដែលមានសមត្ថភាពស្រូបយក និងរៀនអ្វីៗដែលថ្មី។ នៅក្នុងរយៈពេលនៃឆ្នាំដំបូង កុមារស្តាប់ឮរៀនភាសាបានយ៉ាងលឿន។ នៅពេលដែលភាសា និងការប្រាស្រ័យទាក់ទងរបស់កុមារចេះតែអភិវឌ្ឍទៅមុខ លទ្ធភាពការគិតរបស់ពួកគេក៏លូតលាស់ទៅតាមនោះផងដែរ។ នេះជាហេតុផលសំខាន់ខ្លាំងណាស់ដែលឪពុកម្តាយត្រូវតែជួយកូនថ្លង់ ឬមិនអាចស្តាប់ឮល្អដើម្បីរៀនភាសាឱ្យទាន់ពេលអាចធ្វើបាន តាំងពីកុមារនៅអាយុតិចបំផុត។ ជាមួយភាសា កុមារមិនអាចស្តាប់ឮល្អអាចអភិវឌ្ឍគំនិតបញ្ញាបានផងដែរ។

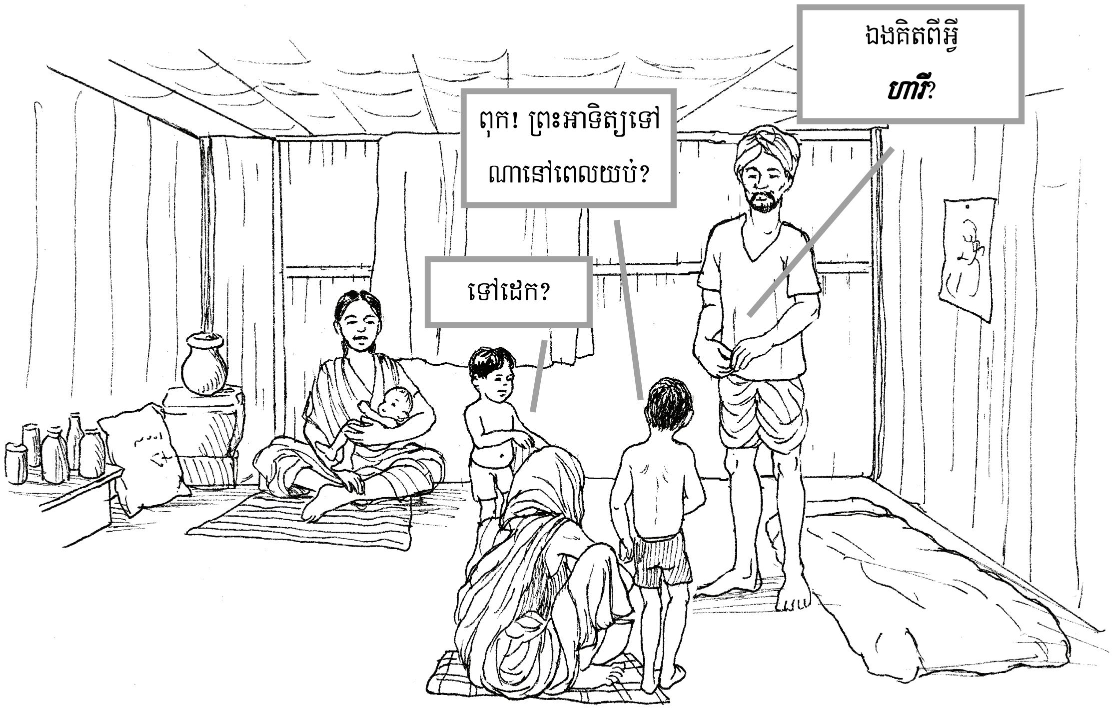

14 កុមារមិនអាចស្តាប់ឮល្អ ត្រូវការជួយតាំងពីអាយុនៅតិច

របៀបកុមារអភិវឌ្ឍបំណិនថ្មីៗ

កុមារអភិវឌ្ឍនៅក្នុងចំណុចចំបងៗចំនួន 4ផ្នែកមានៈ រាងកាយ (រូបរាង) ការគិត (គំនិតបញ្ញា) ការនិយាយនិងការស្តាប់ (ការប្រាស្រ័យទាក់ទង) ចេះសម្របខ្លួនជាមួយនឹងមនុស្សឯទៀត (សង្គម)។ នៅក្នុងផ្នែកនីមួយៗ កុមាររៀនបំណិនថ្មីមួយជំហានម្តងៗ។

ឧទាហរណ៏ មុនពេលក្មេងចេះដើរ ដំបូងក្មេងត្រូវតែរៀនបំណិនងាយៗជាច្រើននៃការទប់លំនឹងដងខ្លួន :-

1. ដំបូង ក្មេងរៀនទប់លំនឹងក្បាល និងធ្វើចលនាកំរើកដៃជើង។

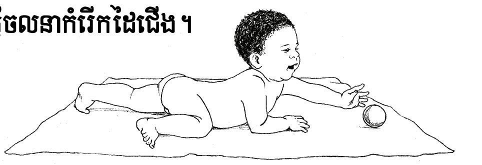

2. បន្ទាប់មក ក្មេងចេះប្រើដៃជើង ដើម្បីរៀនងើបអង្គុយ។

3. ក្នុងពេលចេះអង្គុយ ក្មេងអាចឈោង និងបង្វិលខ្លួន ជួយធ្វើឱ្យដំហរបានរឹងមាំឡើង។

4. ការចេះវារ ជួយក្មេងឱ្យចេះសម្របសម្រួលដៃជើង ក៏ដូចជាជួយអភិវឌ្ឍខួរក្បាលក្មេងផងដែរ។

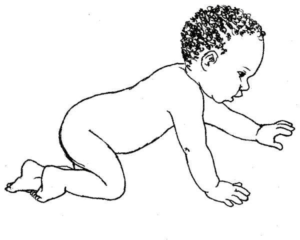

5. បន្ទាប់មក ក្មេងចេះប្រឹងតោងឡើងដោយខ្លួនឯង ដើម្បីងើបឈរ។

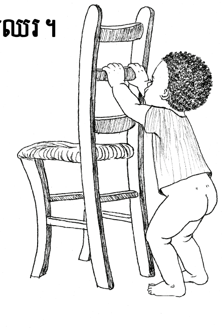

នៅគ្រប់ផ្នែកនៃការអភិវឌ្ឍបំណិនថ្មីនីមួយៗដែលក្មេងបានរៀន គឺបានជួយអភិវឌ្ឍទៅលើបំណិនដែលក្មេងចេះហើយ និងធ្វើឱ្យក្មេងមានលទ្ធភាពរៀនសូត្របំណិនពិបាកៗជាងនេះទៀត។

នៅពេលក្មេងមិនបានរៀនបំណិនមួយ ក្មេងមិនអាចរៀនបំណិនផ្សេងទៀត ដោយផ្អែកលើបំណិនដែលគេមិនបានរៀននោះទេ។ ឧទាហរណ៏ បើក្មេងមានបញ្ហាមិនអាចទប់លំនឹងក្បាល ក្មេងនឹងពិបាករៀនបំណិនដូចជារៀនវារ ឬអង្គុយ។ ប្រការចេះទប់លំនឹងក្បាលគឺជាការសំខាន់។

បំណិនថ្មីនីមួយៗ បានអភិវឌ្ឍបន្តទៅលើបំណិនចេះហើយ ដូចសង់ដុំឈើត្រួតលើគ្នាអញ្ចឹងដែរ។

ការអភិវឌ្ឍជាដំណាក់ៗ
នៃបំណិនប្រាស្រ័យទាក់ទង និងភាសារបស់កុមារ

ភាសារបស់កុមារបានអភិវឌ្ឍតាមវិធីដូចគ្នានឹងបំណិនកាយសម្បទាដែរ ។ ដំបូង ពួកគេរៀនបំណិនងាយៗ ។

1. ទារកចាប់ផ្ដើមបង្ហាញគំនិត តម្រូវការ អារម្មណ៍របស់គេ ដោយបញ្ចេញសម្លេង ឬប្រើកាយវិការទឹកមុខ និងចង្អុល ។

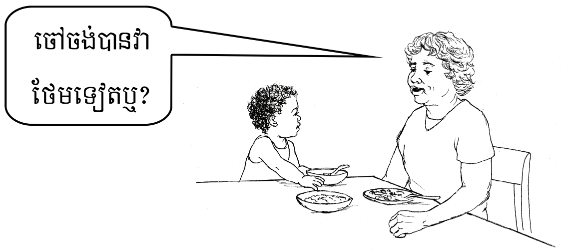

2. ពួកគេស្ដាប់ឮ និងយល់ពាក្យមនុស្សទាំងឡាយនិយាយគ្នា ។

3. ពួកគេចាប់ផ្ដើមប្រើពាក្យ ។ ពួកគេស្គាល់ និងប្រើឈ្មោះរបស់មនុស្សដែលជិតដិតនឹងខ្លួន ។

4. ក្រោយមកពួកគេចាប់ផ្ដើមនិយាយ និងសំដែងអារម្មណ៍របស់ខ្លួនបានយ៉ាងពេញលេញ ។

5. ពាក្យសម្ដីជួយកុមារឱ្យចេះគិត និងរៀនអ្វីៗដែលថ្មី ។

ការរៀនសូត្រភាសា

ពេលមានពាក្យសម្ដីជាច្រើននៅព័ទ្ធជុំវិញអ្នក នោះជាការងាយស្រួលរៀនសូត្រភាសាដែលមនុស្សក្នុងសហគមន៍និយាយ ។ កុមាររៀនភាសាដោយស្ដាប់មនុស្សនិយាយគ្នាទៅវិញទៅមក និងចាំមើលអ្វីៗកើតឡើង និងពេលពួកគេនិយាយរកមនុស្សទាំងឡាយ ។ ភាសាក្លាយជាមធ្យោបាយមួយសំរាប់ជួយពួកគេឱ្យស្វែងយល់បទពិសោធន៍ និងការវិវឌ្ឍនៃព្រឹត្តិការណ៍ទាំងឡាយដែលនៅជុំវិញខ្លួនគេ ។

16 កុមារមិនអាចស្តាប់ឮល្អ ត្រូវការជួយតាំងពីអាយុនៅតិច

រៀនភាសានិយាយ គឺជាការលំបាកសំរាប់កុមារមិនអាចស្តាប់ឮ

កាលណាកុមារមិនអាចស្តាប់ឮបានល្អ ពួកគេមានការលំបាកយល់ពាក្យនិយាយងាយៗយ៉ាងខ្លាំង។ កុមារត្រូវការចេះពាក្យសាមញ្ញជាច្រើន ដើម្បីរៀនភាសាមួយ។

ពេលពួកគេចេះពាក្យបានច្រើនហើយ កុមារអាចរៀនបំណិនប្រាស្រ័យទាក់ទងបានជ្រៅជាងនេះ ដូចជានិយាយជាឃ្លាល្បះនានា និងអាចជំរុញជាកិច្ចសន្ទនា។ កុមារថ្លង់ ឬមិនអាចស្តាប់ឮល្អត្រូវការជំនួយដើម្បីរៀនបំណិនដូចជា និយាយពាក្យសាមញ្ញៗ ឬធ្វើអ្វីមួយដោយផ្អែកលើការប្រាស្រ័យទាក់ទងងាយៗ ដូចជាការផ្លាស់វេនគ្នា។

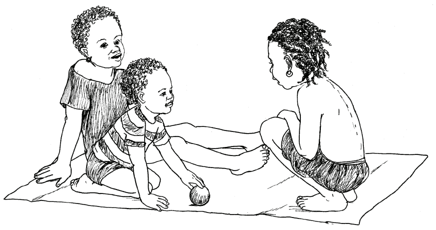

កុមាររៀនភាសាជាជំហានៗ

បន្ទាប់មក ក្មេងអាចប្រើ**ភាសា**បាន**ពេញលេញ**ជាមួយសហគមន៍

រៀនជាមួយពាក្យដែលបានប្រើ

គិតរកពាក្យប្រើឱ្យត្រឹមត្រូវ

ប្រើពាក្យ

យល់ និងឆ្លើយតបទៅពាក្យដែលបានឮ

កុមារ**ស្តាប់ឮ**ពាក្យ

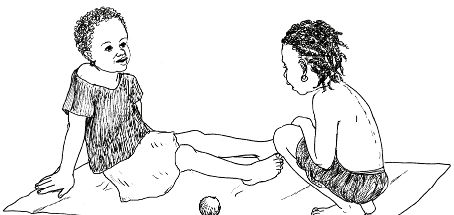

ប៉ុន្តែបើគ្មានជំហានដំបូងនៃការស្តាប់ ឬការយល់...

....ក្មេងមិនអាចរៀនភាសា ដូច្នេះក្មេងមិនអាចអភិវឌ្ឍការគិត និងប្រាស្រ័យទាក់ទងបានទេ។

កុមារគ្មានមធ្យោបាយណានឹងក្លាយជាចំណែករបស់សហគមន៍បានឡើយ ហើយត្រូវបានបំភ្លេចចោល។

របៀបភាសាជួយអភិវឌ្ឍចិត្តគំនិត

ភាសាជួយកុមារឱ្យចេះគិត រៀបចំផែនការ យល់ដឹងនូវព្រឹត្តិការណ៍ទាំងឡាយជុំវិញខ្លួនគេ និងក្លាយជាចំណែកមួយនៃសហគមន៍។ **ចិត្តគំនិតរបស់កុមារមិនអាចអភិវឌ្ឍដោយគ្មានភាសាឡើយ។**

នៅពេលកុមារមិនអាចស្តាប់ឮ មិនបានទទួលជំនួយក្នុងការរៀនភាសាដើម្បីប្រាស្រ័យទាក់ទង ពួកគេប្រឈមមុខនឹងបញ្ហាអភិវឌ្ឍគំនិតបញ្ញា។ ឪពុកម្តាយភាគច្រើនដែលមានកូនតូចជាកុមារថ្លង់ ឬកុមារបានបាត់បង់ការស្តាប់ គឺពួកគាត់បានសប្បាយចិត្ត បើកូនបានចេះពាក្យងាយៗពីរបីពាក្យ ឬកាយវិការខ្លះៗ។ ប៉ុន្តែកុមារត្រូវការច្រើនជាងនេះ។ កុមារត្រូវការរៀនសូត្រភាសា។

កុមារថ្លង់ត្រូវការរៀនភាសាទាន់អាយុនៅតិច ធ្វើដូច្នេះកុមារអាចប្រើភាសាដើម្បី**និយាយរកខ្លួនឯង** ពោលគឺដើម្បី**គិត**។ ការបញ្ចេញគំនិតជាពាក្យនិយាយ ធ្វើឱ្យមានការត្រិះរិះអំពីគំនិតទាំងនោះ។

ដោយសារ *អាមីណា*ស្គាល់ពាក្យសំរាប់ប្រៀបធៀប (ធំជាង និងតូចជាង)។ នាងមិនអាចសំដែងគំនិតជាពាក្យនិយាយបានឡើយ បើនាងមិនចេះពាក្យ (ធំជាង) នេះ។

***វិស្សា*ចេះធ្វើផែនការ ដោយសារនាងចេះពាក្យតាមលំដាប់សំរាប់ធ្វើអ្វីៗ។**

កុមារក៏ត្រូវការភាសាដើម្បីបញ្ចេញគំនិតទៅឱ្យអ្នកឯទៀតដឹងផងដែរ ដើម្បីប្រាប់មនុស្សម្នានូវអ្វីដែលខ្លួនចង់បាន ឬត្រូវការ។ កុមារត្រូវការភាសាដើម្បីយល់នូវសេចក្តីពន្យល់ណែនាំនានា។ តាមរយៈការប្រាស្រ័យទាក់ទងជាមួយមនុស្សទាំងឡាយ កុមាររៀនសូត្រពីព្រឹត្តិការណ៍ជុំវិញខ្លួន។ ប្រការនេះជួយកុមារអភិវឌ្ឍចិត្តគំនិត និងធ្វើឱ្យកុមារបានផ្សារភ្ជាប់ទៅមនុស្សទាំងឡាយ។

គ្មានភាសា កុមារប្រហែលជាមិនដឹងថា ហេតុអ្វីត្រូវនៅឱ្យឆ្ងាយពីគ្រោះថ្នាក់។ *ដន* មិនយល់ថា ហេតុអ្វីត្រូវបិទគំរបអណ្តូងទឹក។

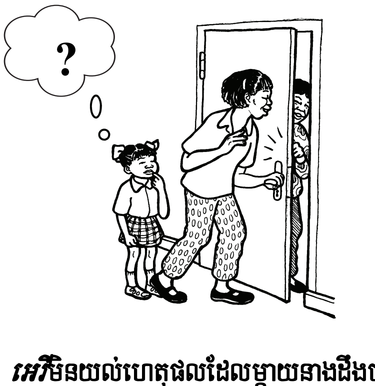

***អេវី*មិនយល់ហេតុផលដែលម្តាយនាងដឹងថា មានមនុស្សនៅឯមាត់ទ្វារ ដោយម្តាយនាងគ្មានវិធីណាអាចពន្យល់នាងបានឡើយ ។**

កុមារថ្លង់ត្រូវការជួយតាំងពីអាយុនៅតិច

កុមារមិនអាចស្តាប់ឮអាចប្រាស្រ័យទាក់ទង និងរៀនភាសាបាន ដោយមានការជួយជ្រោមជ្រែង។ ទារកចាប់ផ្តើមរៀនតាំងពីកើតមកភ្លាម ជាការសំខាន់ដែលក្រុមគ្រួសារចាប់ផ្តើមផ្តល់ការយកចិត្តទុកដាក់ប្រាស្រ័យទាក់ទងបន្ថែម ដើម្បីជួយកូនថ្លង់ឱ្យទាន់ពេលដែលអាចធ្វើទៅបាន។

បើសិនជាកុមារមិនអាចស្តាប់ឮល្អបានទទួលការជួយជ្រោមជ្រែងរៀនភាសា ហើយភាសានោះជាភាសាសញ្ញា ពួកគេអាចយល់ និងអាចប្រាស្រ័យទាក់ទងជាមួយមនុស្សនៅជុំវិញខ្លួន។ បន្ទាប់មក ពួកគេអាចរៀនអ្វីៗដែលកុមារ ឯទៀតបានរៀនជាធម្មតា តាមរយៈការស្តាប់ឮ។

ឆ្នាំសិក្សាសំខាន់បំផុត (ពីថ្ងៃកើតដល់អាយុ7ឆ្នាំ) នឹងមិនបាត់បង់ បើសិនជាបញ្ហាការស្តាប់របស់កុមារត្រូវបានកត់សំគាល់ទាន់ពេល និងជួយយ៉ាងមានប្រសិទ្ធិភាព។ សូមអានជំពូកទី7 ទី8 និងទី9 សំរាប់ព័ត៌មានបន្ថែមអំពីការជួយកុមាររៀនភាសា។

របៀបយល់ដឹង បើសិនជាកូនត្រូវការជំនួយ

ទារកអភិវឌ្ឍទៅតាមកំរិតរបស់ពួកគេ។ ទារកមួយចំនួនបានអភិវឌ្ឍលឿនជាងទារកមួយចំនួនទៀត។ ប៉ុន្តែកុមារស្ទើរតែទាំងអស់បានលូតលាស់ និងអភិវឌ្ឍបំណិនថ្មីៗនៅអាយុប្រហាក់ប្រហែលគ្នា។ ពេលអាយុបាន 2ឆ្នាំ កុមារស្ទើរតែទាំងអស់ចេះនិយាយ ឬចេះធ្វើសញ្ញាបានប្រមាណពី50 ទៅ 200ពាក្យ។ នៅអាយុ3ឆ្នាំ ជាធម្មតាកុមារម្នាក់ចេះបានប្រមាណ ៩00ពាក្យ និងចេះប្រមាណ 1500ពាក្យ នៅអាយុ 4ឆ្នាំ។

អ្វីដែលសំខាន់ គឺកុមាររៀនបំណិនថ្មីៗជាបន្តបន្ទាប់។ ប៉ុន្តែពេលក្មេងម្នាក់មិនបានរៀនបំណិនមួយ ទោះបីជាក្រោយពេលកុមារឯទៀតមានអាយុស្រករនឹងគេ បានរៀនបំណិននោះយូរហើយក៏ដោយ តាមធម្មតានេះគឺជាសញ្ញាសំគាល់មួយដែលបង្ហាញថា ក្មេងម្នាក់នេះមានបញ្ហា ឬត្រូវការជួយជ្រោមជ្រែងបន្ថែមទៀត។

តារាងនេះរៀបរាប់ខ្លះៗអំពីបំណិនប្រាស្រ័យមួយចំនួនដែលកុមារបានរៀន និងនៅពេលកុមារស្ទើរតែទាំងអស់រៀនបំណិនទាំងនោះ។ ឪពុកម្តាយអាចប្រើតារាងដើម្បីសំរេចថា បំណិនណាខ្លះដែលកូនចេះហើយ និងបំណិនណាខ្លះដែលកូនត្រូវរៀន។ ដើម្បីកំណត់ថា ត្រូវធ្វើសកម្មភាពអ្វីមុន គួរផ្តើមសួរខ្លួនឯងថា "តើកូនខ្ញុំកំពុងធ្វើអ្វីៗដែលកុមារស្រករៗគ្នាផ្សេងទៀតកំពុងធ្វើឬទេ? សំរាប់ព័ត៌មានបន្ថែមស្តីពីអាយុ និងលំដាប់លំដោយនៃបំណិនថ្មីៗដែលកុមាររៀនតាមធម្មតា សូមអានតារាងអភិវឌ្ឍកុមារ នៅទំព័រ231 ដល់ 238។

3ខែ

- ឆ្លើយតបទៅសម្លេងធ្លាប់ឮ និងមុខធ្លាប់ឃើញ
- មានប្រតិកម្មចំពោះសម្លេង ឬចលនាបន្ទាន់ភ្លាមៗ

6ខែ

- ធ្វើសម្លេងងាយៗ និងកាយវិការ
- ងាកក្បាលទៅរកចលនា និងសម្លេង

1 ឆ្នាំ

- យល់ និងឆ្លើយតបចំពោះពាក្យ ឬសញ្ញាងាយៗ។
- ភ្ជាប់សម្លេងជាមួយគ្នា ឬធ្វើទ្រង់ទ្រាយដៃដដែលៗ។
- ធ្វើត្រាប់តាមសញ្ញាទោល។
- ចាប់ផ្តើមដាក់ឈ្មោះឱ្យវត្ថុ។

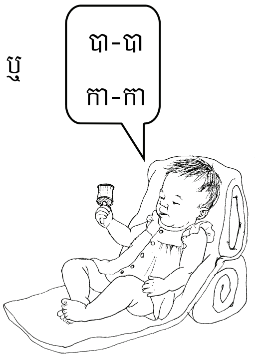

2ឆ្នាំ

- ប្រើពាក្យ ឬ សញ្ញាងាយៗ។ ប្រើឃ្លាដែលមានពាក្យ ឬសញ្ញាពីរបីម៉ាត់។
- ស្គាល់ប្រមាណពី50 ទៅ 200ពាក្យ ឬសញ្ញា។

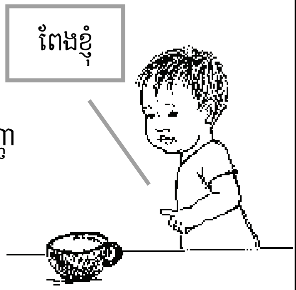

3ឆ្នាំ

- យល់ភាសាសាមញ្ញស្ទើរតែទាំងអស់។
- ស្គាល់ និងចេះប្រើពាក្យប្រមាណពី500 ទៅ 1000ពាក្យ ឬសញ្ញា។

5ឆ្នាំ

- និយាយ ឬធ្វើសញ្ញាអំពីអ្វីដែលខ្លួនបានធ្វើ
- សួរសំណួរជាច្រើន។

សំគាល់: កុមារមិនអាចស្តាប់ឮល្អមួយចំនួន អាចនឹងមានបញ្ហាផ្សេងៗ។ ចិត្ត គំនិត និងរាងកាយរបស់ពួកគេអាចលូតលាស់យឺតដោយសារហេតុផលផ្សេងៗទៀត។ សូមអានសៀវភៅឈ្មោះ **"កុមារពិការក្នុងភូមិ" "Disabled Village Children"** សំរាប់ព័ត៌មានបន្ថែម ស្តីពីរបៀបជួយកុមារលូតលាស់យឺតផ្នែកចិត្ត គំនិត ឬរាងកាយ។

អ្នកអាចជួយកូនឱ្យរៀនសូត្រ

អ្នកអាចជួយបង្រៀនកូន បើសិនជាអ្នកគិតថា ការប្រាស្រ័យទាក់ទងរបស់កូនមិនបានអភិវឌ្ឍទៅតាមកំរិត។ ជាញឹកញាប់ឪពុកម្តាយតែងគិតថា ទាល់តែអ្នកមានជំនាញពិសេសទើបអាចជួយកូនគាត់បាន។ ក្នុងនាមជាឪពុកម្តាយ អ្នកស្គាល់កូនច្បាស់ជាងគេទាំងអស់ ដូច្នេះអ្នកអាចធ្វើឱ្យមានការផ្លាស់ប្តូរដ៏ធំមួយនៅក្នុងការអភិវឌ្ឍរបស់កូន។

ជំពូកទី3 ដល់ទី9 អ្នកអាចរកឃើញព័ត៌មានអំពី :-

- គោលការណ៍ណែនាំសំរាប់ការបង្រៀនភាសា (ជំពូកទី3)
- មូលដ្ឋាននៃបំណិនការប្រាស្រ័យទាក់ទង (ជំពូកទី4)
- ការស្វែងរកឱ្យឃើញនូវអ្វីដែលកូនអាចស្តាប់ឮ (ជំពូកទី5)
- បំណិនស្តាប់ (ជំពូកទី6)
- ការជ្រើសរើស និងការរៀនភាសា (ជំពូកទី7)
- ការរៀនភាសាសញ្ញា (ជំពូកទី8)
- ការរៀនភាសានិយាយ (ជំពូកទី9)